

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Lacrimæ Orbis Universi, Post Primam Protoparentum
nostrorum E Paradiso Exulum culpam, exortæ, In
Universim Genus Humanum, traduce reatu propagatæ,
Ruptis animorum abyssis, Laxatis cordium fontibus, ...**

Schmucker, Mathias

Glacii, Anno 1689

Caput Quintum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38152

Aut peregrina lugeas
In terra mansionem ,
In Dei reverentia ,
Lege, cultu, timore,
Ejusque si praesentia
Stes, & agas amore.

III.

Asi nunc & Edom Filia
Te Numen *visitavit*,
Et paria supplicia
In te agglomeravit,
Hostiles iras senties
Et perferes macharas,
Vincta, manicepsque servies,
Quae nuper Princeps eras.

III.

Iusto Dei iudicio
Hostis, qui in Iudaeos

Idem pari supplicio
Furet in Idumaeos,
Namque *discooperuit*
Tua Deus peccata,
Tam diu quae occuluit
Tandem manifestata.

III.

Hæc facta palam omnibus,
Orbi toti patebunt,
Divinis ultionibus
Quae posteros docebunt,
Quid sit Numen offendere,
Ad iram provocare,
Pro noxis poenas pendere,
Aeternum exulare.

CAPUT QUINTUM.

SYNOPSIS CAPITIS.

Hoc caput est quasi brevis iteratio & summa Threnorum. Sicut enim Rhetores in peroratione iterant, densantque ea, quae rota oratione dixerunt, tum memoriae tum motus causa, ut magis auditores moveant; ita & facit hic Jeremias. Inscríbítur hoc caput non in Hebraeo, sed à septuaginta & nostro interprete ORATIO EREMIÆ. Nam primò, mala populo, ob peccata, à Deo illata, & in Threnis recensita, refricat, & summam enumerat; deinde orat pro misericordia, ut Deus populum in pristinum statum restituat. Hanc orationem Jeremias composuit post vastatam Jerosolymam, antequam

C c

quam

quam iret in Ægyptum ; Porro hæc oratio non est
composita ordine literarum Hebraicarum, totidem tu-
men habet versus, scilicet viginti duos.

Hæc, quæ hoc capite recenset Jeremias, Judæis
illata, omnia & singula ad literam evenerunt Christianis,
cùm ob sua peccata, perdiderunt eandem terram
Sam, Græciam, Asiam, aliásque Provincias, quæ à
Turcis & Hæreticis occupantur. Cornel. à Lap. ibid.
vers. 2. Hæc omnia pariter facile est adaptare peccatis
qui totidem, imò plura damna per peccatum incur-
Vid. Dion. Carthusian; ibid.

1.

Æterna sapientia,
Majestas increata,
In qua omnis scientia
Et visio beata,
Quam nulla latent sæcula
Myriades annorum,
Nec abditorum specula
Latentium Fatorum.

2.

Quæ vasta cæli spacia
Abyssos intueris,
Infaulta & felicia
Eâdem manu geris,
Te coram sunt præsentia,
Quæ sunt, erunt, fuerunt,
Nulla casu nascentia
Sunt, quæ Te latuerunt.

3.

A Tuæ Providentiæ
Altissimo obtutu,

Et arduæ Prudentiæ
Cuncta moventis nutu.
Terrestria, cælestia
Et inferi reguntur,
Et cordium latentia
Et abdita cernuntur.

4.

Hæc universi machina
Theatrum Majestatis,
Tuæ, velut in trutina
Divinæ æquitatis,
In æquilibri pondere
Trium articulorum
Pendet, & manûs robore
Tuorum digitorum.

5.

vers. 1.

Abscondita qui mentium
Et latebras scrutaris,
Dolentium & stentium
Angustias rimaris,

Memento quid acciderit
Tabentibus mœrore,
Et nobis quid evenerit
Afflictis amarore.

6.

Ah Tuæ Gentis Domine
Contritæ recordare,
Tuique vultûs lumine
(Licet reos) dignare,
Dignare ; & opprobrium
In nostrum intuerè,
Respicions ludibrium
Plagâque miserere.

7.

vers. 2.

Nostrorum Patrimonia,
Patrum hereditates,
Domos, & latifundia
Opumque facultates,
Extranea vis rapuit,
Possedit aliena,
Et improvisâ obruit
Nos hostis lanienâ.

8.

vers. 3.

Nollus pupillis pater est,
Qui orphanis faveret,
Nulla iisdem mater est,
Quæ miseros foveret,
Sunt nati absque patribus,
Sunt absque patris patres,

Sunt proles absque matribus,
Sunt absque prole matres.

9.

vers. 4.

Aquam communem omnibus
Nullique vectigalem,
Nos loculis exsolvimus
Et bibimus venalem,
Ligna nuper nostratia
Pleno possessa jure
Nobis censa in pretia
Expensò empta are.

10.

vers. 5.

Fuga nostris cervicibus
Ut brutis minabamur,
Infertis collo funibus
Ad plaustra ducebamur,
Urgebat hostis operas,
Nec data fessis quies,
Solutas nulla dexteras
Nox vidit, neque dies.

11.

vers. 6.

Proni manus Ægyptiis
Fame emaciati,
Et supplices Assyriis
Labore fatigati,
Pro panibus extendimus,
Ne fracti moreremur,
Dedidimus, subjecimus
Nos, ut saturaremur.

cc 2

12. vers.

12.

vers. 7.

Patres nostri peccaverant,
Merentes maledicta,
A Domino recesserant,
Nos luimus delicta,
Eorum nos portavimus
Nati iniquitates,
Et hinc, in has incidimus
Plexi calamitates.

13.

vers. 8.

Chaldæus hostis, famulis
Nos mancipis subiecit,
Et improborum stimulis
Servorum, reos fecit,
Non erat, qui redimeret
A turpi mancipatu,
Et nos ab hoc eximeret
Herili famulatu.

14.

vers. 9.

Panis, & vita, pretio
Vanum prostabat pari,
Idem erat exitio
Dati, & saturari,
Panem nostrum attulimus
In gladii conspectu,
Et in deserto edimus
Cum anima neglecta.

15.

vers. 10.

Pellis nostra exaruit
Ut Clibanus exusta,

Et arida induruit
Ut sicca panis crusta,
A facie inediae
Et famis tempestate,
A gemitu inopiae
Et victus egestate.

16.

vers. 11.

Authoritate nobiles,
Excelas dignitate,
Virtutibus Laudabiles,
Spectabiles ætate,
Sionias mulieres
Ut viles, subjugarunt,
In Urbibusque Virgines
Juda, humiliarunt.

17.

vers. 12.

Regni supremi Præsides
Inermes, indefensi,
Et Populorum Principes
In ligno sunt suspensi,
Non capitis sanitiem
Effrontes suspexerunt,
Nec venerandam faciem
Senum erubuerunt.

18.

vers. 13.

Jugo adolescentibus
Abusi sunt injecto,
Serviliter molentibus:
Quin crimine coacto,
Vim impudentes surpiter
Invitis intulerunt:

Et pueri infamiter
In ligno convenerunt.

19.

vers. 14.

Aut horitas Seditium
In medio portarum
Senum, & judicantium
Negotia caufarum
Defecit, & harmonica
Vox juventutis tacet,
Psalmus, Chorus, & Musica
In festis muta jacet.

20.

vers. 15.

Cordis nostri letitia
Et gaudium defecit,
Probrum, dolor, tristitia
In luctus nos coniecit,
Versa in fletum tympana
Et chori, & odæa,
Et cytharæ, & organa.
Sistra, fides, chorea.

21.

vers. 16.

Nostræ corona verticis
Et Regni diadema *
Splendor, laus, Urbis Prin-
cipis
Et potestatis Schema
Ruit, quia peccavimus,
Ve nobis sceleratis!

* Cornel. ibid.

A Domino discessimus
Ve nobis desolatis!

22.

vers. 17.

Exinde cor angustiis
Afflictum & dolore,
Suspiriis, tristitiis,
Et mentis amarore,
Et oculi sunt lumine
Suo exspoliati,
Et fumea caligine
Velut obtenebrati.

23.

vers. 18.

Mons Sion! Urbis gloria!
Mons Sion! quo abisti?
Te propter, sunt suspiria,
Quia deperiisti!
Augusto in palatio,
Quod Reges calcaverunt,
Suo ut in hospicio
Vulpes ambulaverunt!

24.

vers. 19.

Tu autem rerum (Domine)
Principium & finis,
A cujus pendet numine
Homo, pulvis, & cinis,
Æternum immutabilis
Per generationes,
In throno eris stabilis
In generationes.

cc 3

25. vers.

25.

vers. 20.

*Cur ergo qui nec passeris,
Pullorum nec corvorum,
Sic nostri oblivisceris
In ævum sæculorum?
Ergo in longitudine
Relinques nos dierum?
Priorum nec dulcedine
Nos recreabis rerum?*

26.

vers. 21.

*A, Te, qui nos avertimus
Vias pravas secuti,
Præcepta legis sprevimus,
Malitiã inducti,
In harathrum incidimus
Tantum peccatorum,
Et in abyssum ruimus
Damnorum illatorum.*

27.

*Ob nostra læsus crimina
Ne faciem averte,
Sed pii Patris lumina
Clemens ad nos converte,
Et ducti pœnitundine
Nos ad Te convertemur,
Ut legis plenitudine
Te sanctius precemur.*

28.

*Ut quondam Te coluimus,
Sic iterum colemus,
Da tantum, ut qui fuimus,
Simus, & perennemus,
Annos redue præteritos
Pacis & sanctitatis,
Menses, diésque perditos
In probro vanitatis,*

29.

vers. 22.

*Diversa per supplicia
Ut pilam nos fecisti,
Et nostra ob flagitia
A Te nos repulisti,
Tuam iræ potentiam
Irruere fecisti,
Vindictam & justitiam
In nos exeruisti.*

30.

*Tandem non nostri sceleris
Ut iudex perpetrati,
Sed animi memineras,
Ut Pater Scenati,
Largire inangulgentiam
Noxarum admissarum,
Et antiquarum gratiam
Misericordiarum.*

APO.